

Beste mensen,

Vandaag zouden we onze laatste sobere maaltijd hebben. Sobere maaltijd? O ja, dat is lang geleden! Klopt, op dinsdag 3 en 10 maart hebben we nog met mensen van de Emmaüs-, de Katholieke en de Remonstrantse Kerk een sobere maaltijd gevierd. Vier weken geleden. En wat is de wereld in die vier weken veranderd!

Aansluitend aan de laatste maaltijd, die van vandaag dus, zouden we een korte vesper vieren in de kerkzaal. Maar door al die activiteiten, en tientallen andere activiteiten is een streep komen te staan: afgelast!

Maar al die afgelastingen gelden alleen voor de fysieke contacten. We komen niet meer lijfelijk bij elkaar. Gelukkig bestaat ons leven niet alleen uit fysieke contacten. Er is ook sprake van spirituele contacten, van verbondenheid die op tal van manieren zichtbaar wordt, van gedeeld geloof en gedeelde hoop, en ja ook van gedeelde liefde!

Ook door dit soort videoboodschappen, door de virtuele kerkdienst en de nieuwsbrieven houden we de contacten in stand.

Aan het begin van een kerkdienst spreken we altijd uit, dat God nooit laat varen het werk van zijn handen, en nu merken we om ons heen in de gemeente, dat wij elkaar ook niet loslaten. We blijven elkaar in Gods naam vasthouden. Dat is geweldig, mooi om te zien en mee te maken.

Daarom luisteren we nu naar het koraal 'Ich will hier bei Dir stehen' uit de Mattheüs Passie. De discipelen zeiden eerst, net als Petrus, dat ze Jezus nooit zouden verlaten of verloochenen. En dan volgt dit koraal.

En als je je afvraagt of het wel klopt: jazeker, het is dezelfde melodie als het koraal van gisteren!

Tot morgen!